

అంత్య విశ్వాసము

• శ్రీమతి తంగిరాల శకుంతలాదేవి •

“ఎక్కడికత్తా వెడుతున్నావు, కాలవకా?”

“ఎవరే, నువ్వు. కాలవకే, మడికట్టుకోవద్దూ”

ఇందాక నున్నానికి కబురుచేశావు ఎవరికైనా దెబ్బ తగిలిందా?”

ఆ ఏదో సామెత చెబుతారుమాడు, “వేలుమీద గోరు మొలిచింది, వెర్రిమగడా వేరుందాం” అని అట్లాగే కోడలుకి ఎక్కడో చిన్న ముల్లు గుచ్చుకుందమ్మా ఇహ చూసుకో, రాత్రి పగళ్లు ఏకంచేసి గడబిడ చేస్తోందికదా అసలేవాడు పంచప్రాణాలు దానిమీద వెట్టుకుని బ్రతుకుతూ వుంటే, వాడిని మరింత హడలకొట్టేస్తోందికదా!

“అట్లాగా పాపం, ఎందుకు గుచ్చుకుందీ?”

“ఏం చెప్పమంటావు మా ప్రారుబ్బం. భార్య, భర్త ఇద్దరూ పెరట్లో ఏదో పూలమొక్క నాటుదామని వెళ్లారటమ్మా ఆవిడే పాతాలా ఏమీటే, అక్కడికి తనే అంత పసిచేస్తున్నట్లు నటనతప్ప (మెల్లిగా) “అసలింతకీ గుచ్చుకుందోలేదో, ఇంక ఆవిడగారి నటన ఏంచెప్పను. ఒక కాచటమేనా, ఒక కట్టుకట్టటమేనా ఎంత ఆవస్థ పడుతున్నానో ఆ పరమాత్ముడిరెక్క అసలు మొదటనే చెప్పా, “నాయనా, చనువుకున్నవాళ్లు మనకి సరిపడరురా” అని వీన్నాడా చనువో, చనువో అని అమోరించాడు తనుమాత్రం ఏం సుఖపడుతున్నాడు. మూడేసిరోజుల కొకసారి ముహూం ముడవటమేగా ఏమిటో ఇంతకీ మా అదృష్టం ఇట్లావుంది “అర్రెల్లు ఉపవాసం చేసినా ఆరోజు జొన్నకూడే”నని

“నువ్వు మరీచెబుతావత్తా, మీకోడలు చాలాచుందిదని ఇరుగు పొరుగు అంలా మెచ్చుకుంటావుంటే”

“ఏం మంచే, కామంచి, నాకు పనికిరానిమంచి నాకెం దుకే తల్లి. మారోజుల్లో ఇట్లాగే వున్నామటే, ఎన్ని దెబ్బలు తగిలాయి, ఎన్ని ముళ్లు గుచ్చుకున్నాయి. నేను బ్రతికున్న రోజుల్లో ఒకసారి పొలంలో గడ్డి ఇంటికి తీసుకొస్తూవుంటే, ఎంత ముల్లు గుచ్చుకుందనుకున్నావు పాపం, మీ మామగారు అప్పుడు , నా అమ్మ

కడవుకాలి, తనచేత్తో ముల్లు తీసి, పాపం చాలా ఉపచారం చేశారు. నా సుఖమంతా ఆయనతోటే పోయింది, ఇంతకీ ఒక్కమాట ముసలిముండను, నే వున్నాగదే. చాకిరీచేయించుకోటానికి దానికేమమ్మా మహారాణిలాగ మంచమెక్కి, వాడిచేతే చేయించుకుంటుంది”

“అట్లా అనకత్తా, నిజంగా బాధగానే వుందేమో”

“వుండటానికి వుండా, బూచా, ఎదోకాస్త ముల్లు విరిగింది, అదేపోతుంది.”

“ఇంకేముల్లు గుచ్చుకున్నా అంతబాధగా వుండను. ఈతముల్లుమాత్రం చాలా బాధపెడుతుంది ప్రమాదం కూడాట”

“సాగితే అన్నీప్రమాదాలే. పెద్దముండనికదా, కాస్త ఏవనికో, పాటకో, సాయంలేడుకదా, మొగుడు ఇంట్లో ఉన్న నాలుగు ఘడియలూ ఏం సంతోషంగా తిరుగుతుందో అంతే అపైన పుస్తకం పుచ్చుకుని “రాజెవరికొడుకా” అని కూర్చుంటుంది

“పోనీ రాత్రిళ్లు వాళ్ళని వండుకోమనకపోయావూ?”

“ఆ భగ్గు వెలుగు. వంటకూడాను. ఆ మాల గుడ్డలతో. అంటూ, “సొంటూ ఏమీలేదుకదా. అంతా పరబ్రహ్మస్వరూపమే. అదేమే అంటే అడిగినమాటకు సమాధానం కూడా రాదు.”

“మొదట్టించీ బిస్తీలో పెరిగిన పిల్లయె నీ ఆచారం రమ్మంటే ఎట్లా వస్తుందే ఏదో సర్దుకుపోవాలికాని”

“అయితే మీరంతా పెరగలేదుటే అమ్మాయి,”

“సరే! మాసంగతే అడిగావు మా వారు రోజూ డెప్పతూనే వుంటారుకదా చదువురాని మొద్దును కట్టుకున్నానని”

• “పోనేమ్మా, అంటే అంటాడు నిక్షేపంగా పనీ, పాటా చేసుకుంటున్నావు, నీకేంతక్కువా? సంసారం చక్కగా దిద్దుకుంటున్నావు. మా మొహాన ఆయోగం

అం త్య వి శ్వా స ము

కూడా లేదుకదా వెడతా. మడికట్టుకుంటాను అబ్బాయి భోజనానికొక్కడు.”

“ఎప్పుడన్నా వస్తావుండతా”

“అట్లాగేనమ్మా ఇంట్లో తీరుబిశికావద్దా”

—

“కమలా, కమలా,

“ఆ, వస్తున్నా. ఏమిటి”

“ఈపూట ఎట్లావుండే నెప్పి, కాస్త తగ్గిందా”

“ఏం తగ్గటం చచ్చిపోతున్నాను-బాధపడలేక మంటా పోటు కూడాను”

“అమ్మని కాసిని వేడినీళ్ళు పెట్టి యిమ్మునుపోయావు, కాస్తే తగ్గుతుండేమో”

“అమ్మ పెట్టినట్లే వున్నారు అవంట కాస్తా చేసి బయటపడేటప్పటికి ఆవిడ పని అయిపోతోంది ఇంకా నాకెంచేస్తారు ఈరోజుకు నాలుగు స్నానాలయ్యాయి. ఇంకా ఎన్నిచేయ్యాలో ఈనాలు రోజులనుంచే పనిచెయ్య లేక పోవటంవల్ల పూరువాడకూడా ఏకం చేస్తున్నారు మాకోడలు చదువుకుంది, పనిచెయ్యదనిన్ని”

“ఏదో కాస్త పెద్దది మనం కాస్త పూరుకుంటే ఆదే పోతుండే,”

“పూరుకోక నేనేమంటున్నానూ ఒక చెంప నాబాధ. మరోచెంప ఈ సాధింపు ఏమిటో నాఅవస్త నాదే”

“ఇదిగో డాక్టరు ఈమందు రాసి, కాస్త్రాచమన్నాడు నేను త్వరగా ఆఫీసుకెళ్ళాలి”

“పోనీ నన్ను మా అమ్మదిగ్గిరకి పంపండి. తగ్గిన తర్వాతవస్తాను” (లోపల్పించి ‘అబ్బాయి అన్నానికిరా’)

“ఆ, వస్తున్నానమ్మా”

“వెళ్ళిరండి, మీరు భోజనంచేసి రండి”

(భోజనం చేస్తూ)

“కమలకి కాస్త వేడినీళ్ళు పెట్టి కాచాలమ్మా”

“అయ్యో, అట్లాగేనాయనా, నాతో ఏమన్నా చెప్ప తుండా ఏమన్నానా” అసలు దానికి ఓర్పు తక్కువరా. నువ్వుమాడు నూటనాలుగు జ్వరం వచ్చినా పడుకునే వాడివికావు నిన్నెంత గారాబంగా చూశానో, ఇప్పుడంత కష్టపడుతున్నావు, నా ప్రాణం కొనేసినట్లుంది”

“నేనేం కష్టపడుతున్నానమ్మా కమల చాలా బాధ పడుతోంది. నేను చెయ్యకపోతే మరెవ్వరుచేస్తారమ్మా కమలకి”

“ఏమో నాయనా. మా కాలంలో పెనియిటిచేత గుక్కె-డునీళ్ళు పోయించుకోటానికి అభిమానపడి చచ్చే వాళ్ళం అయినా ఇప్పటి ఆడవాళ్ళకు బొత్తిగా సిగ్గు, లజ్జా లేవుకదా. మొగుడంటే చాకిరీ నౌకరన్న మాట. అందులోనూ చదువు కున్న వాళ్ళ నా కెండుకు మజ్జిగ పోయనా”

(కొద్ది రోజుల తరువాత)

“అబ్బ బాధ. కదలేనూ”

“ఉండండి అత్తయ్యా నే లేవతీస్తాను కాస్తజావ పుచ్చు కోరూ మరీ నీరసం వస్తుండే” (అని కొంచం పోసిన తరువాత)

“అమ్మయ్య కాస్త ప్రాణం కుడుట పడిందమ్మా”

“కాస్తేవు పడుకోండి విసురు తాను”

“వద్దమ్మా వద్దు నువ్వు వెళ్ళి భోజనం చెయ్యి పొద్దు దేరిపోయింది, నాకోసం ఇంతసేపు కనిపెట్టుకు కూర్చున్నావా?”

“మీకు భాధ తగ్గితే నాకేం శ్రమలేదు భోజనం నిమ్మ దిగా చెయ్య వచ్చు”

“అబ్బ ఆయాసంగా వుండే అబ్బాయి రాలా?”

“వచ్చే వేళయింది అరుగో మాటలోనే వచ్చారు నేవెళ్ళి త్వరగా భోజనం చేసి వస్తాను అందాక దగ్గర కూర్చుంటారు”

“కమలని చాలా భాధ పెట్టానురా”

“మరేం ఫరవాలేదమ్మా కాస్తేవు పడుకో మాట్లా

ఓ త్య వి శ్వా స ము

అయాసం ఎక్కువ వుతుంది."

వుంది నేనింక ఆట్టే సేపు బ్రతకను."

"వరాయి అమ్మ కన్న పిల్లకదా అని చాలా చులకన చేశాను"

"ఏంమాటలమ్మా. పడుకో కాస్తేవు. అదేతగ్గుతుంది"

"....."

"కమలని కష్ట పెట్టకు నాయినా"

"ఏదీ కమల ఇంకారాలా .—అబ్బి — ఆయాసంగా

అంటూ కళ్ళు మూసింది ముసలమ్మ.

ల గ్న బ లి మి (27వ పేజీ తరువాయి)

హఠాత్తుగా విడిగా ప్రక్కకు కారును తప్పకోవాలి వచ్చింది ఆతప్పకోవడంలో ప్రక్కన ఎక్కువస్థలం లేకపోవటం వలన- రోడ్డుప్రక్కన చాలాలోతైన ప్రదేశం వుండటంవల్ల కారు పడిపోయింది డ్రైవరు. పద్మ, ఇంకోమనిషీ చనిపోయారు వెంటనే నాగేంద్రానికి దెబ్బలు తగిలినవి

నాగేంద్రం తలిదండ్రులు చాలా గాబరా చెందుతున్నారు. నలుగుర్నూ నాలుగు దిక్కులకు పంపించారు.

పెళ్లిరోజుకి నాగేంద్రం వచ్చాడు. తలకూ, చేతులకూ, మోకాలికి కట్టుకట్టి వున్నాయ్. అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు కారు ప్రమాదం సంగతి చెప్పాడు. కానీ, ఎందువల్లనో నాగేంద్రం ఆకారులో పన్నుకూడా వుందని, మరణించిందని చెప్పలేదు

అనుకోని ఈసంఘటనవల్ల జీవితాలు తారుమారై నై పక్కని వాళ్లొయిరికించుకొని చాలాసేపు కుమిలి కుమిలి యేడ్చాడు నాగేంద్రం. కాని యేంలాభం- పద్మ చనిపోయింది

ఆరాత్రి పదకొండుగంటల యిరవైనిముషాలకు సక్రమమైన లగ్నానికే రాజేశ్వరీతో నాగేంద్రానికి పెళ్లి జరిగింది.

ఎల్లుండి పెళ్లి. పెళ్లికొడుకు కనబడకపోవటంవల్ల

మరి లగ్నబలిమి !

కిన్నెర

సచిత్ర మాసపత్రిక

ఎడిటర్: పందిరి మల్లికార్జునరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్: పందిరి మీరాబాయి

ఆంధ్రాభ్యుదయానికి కంకణంకట్టుకున్న పత్రిక కిన్నెర ఆంధ్ర జనానీకం పత్రిక కిన్నెర ఆంధ్ర సేవకై పుట్టిన పత్రిక కిన్నెర మన సంఘం, మన ఆర్థిక, జీవనం, ఈ విషయ సరిస్థితులలో ఏవిధంగా వున్నారీలాణం కావలసిందీ, మన జీవిత సమస్యలూ, వాటిని యెట్లా పరిష్కరించవలసినదీ వర్ణించే హృదయంగమములైన కథలతోను వినోదాన్ని, విజ్ఞానాన్ని చేకూరుస్తుంది కిన్నెర

భాష సాహిత్యం, శిల్పం, కళ, ఆర్థిక రాజకీయ విషయాలు, శాస్త్ర విషయక వ్యాసాలు, కథలు, నాటికలు మొదలైనవటితో సర్వాంగ సంపూర్ణంగా ముచ్చలైన ఆకారంతో ప్రకటింపబడుతుంది

విడి కాపీ 6 అణాలు — సంవత్సర చందా 4 రూపాయలు.

మేనేజరు

కిన్నెర,

16, జోస్యు స్ట్రీట్, మదరాసు-1.